

til at bekæmpe Dyrtiden og dens Følger, er det muligt, at det Tillæg til Arbejdsløshedsunderstøttelsen, som blev nødvendigt, ikke behøvede at være saa stort som i en Kommune, der ordnede sine Forhold paa anden Vis. I det Øjeblik man overgiver hele denne Sag til Kommunernes Initiativ og berettiger dette til at bekæmpe Dyrtiden ved forskellige Foranstaltninger, ved man altsaa ikke, med hvilken Procent man skulde forhøje Arbejdsløshedsunderstøttelsen. Imidlertid forekommer det mig at være af største Betydning, at Arbejdsløshedskasseunderstøttelsen som social Forsikring føres igennem hele denne Tid med den stærkest mulige Autoritet. Jeg nævnede før en Ting, som kunde undergrave Arbejdsløshedskasserne, nemlig at den, der havde forsømt sin Pligt og blev hjulpet af Hjelpekassen, blev bedre stillet end en, der havde opfyldt sin Pligt. Derfor finder jeg, at det er en meget gavnlige Foranstaltning, en Række Byer har truffet, naar de yder den, der har haft Ret til at træde ind i Arbejdsløsheds-kassen, men ikke har benyttet denne Ret, en Hjælp, der ligger under den, som ydes den, der har haft Arbejdsløsheds-kasseunderstøttelsen i Orden. Men en gennemført Ordning, hvorved den, der har sin Arbejdsløsheds-kasseforsikring i Orden, bliver bedre stillet end den, der har forsømt denne, kan, tror jeg, kun tilvejebringes efter hele dette Lovforslags Konstruktion paa den Maade, her er anvist, nemlig ved at berettige Hjelpekasserne til at yde et saadant Tillæg til den løbende Arbejdsløsheds-kasseunderstøttelse, og det maa da være de nærmere Regler forbeholdt at anvise Hjelpekasserne at gøre en passende Forskel mellem dem, der havde opfyldt, og dem, der havde forsømt deres sociale Pligt.

Lovforslaget anviser endvidere Kommunerne Vej til at træde i Forbindelse med de kommunale Kommissioner, der overalt er nedsatte i Anledning af de overordentlige Forhold, til Planlægning og Gennemførelse af denne Lov, og i den først kommende Tid vil der over hele Landet imellem Repræsentanter for de saakaldte lokale Kommissioner blive holdt Møder, hvor kommunale Foranstaltninger i Anledning af Dyrtiden vil komme til Drøftelse. Der vil saaledes baade fra Kommunalbestyrelserne og de lokale Kommissioner kunne opstaa et Initiativ paa dette Omraade, og de vil kunne samvirke baade ved Planlægningen og ved Gennemførelsen af Beslutningerne. Endvidere anviser Lovforslaget

Vej til Kommunalbestyrelsernes indbyrdes Samvirken. Det er givet, at visse Foranstaltninger, hvis de gennemføres i en Kommune, vil kunne blive halvvejs virkningsløse eller i alt Fald noget modarbejdede, hvis Nabokommunen ikke træffer tilsvarende Foranstaltninger. For Brødspørgsmaalets Vedkommende skal jeg henvisse til, at der her i Hovedstaden, Frederiksberg og samtlige Nabokommuner hele den forløbne Vinter med Hensyn til Brugen af amerikansk Rug har været truffet ensartede Foranstaltninger, idet alle Kommunalbestyrelserne har givet Staten den samme Garanti for et eventuelt Tilskud, hvis Statens Gennemsnitspris ikke skulde kunne slaa til overfor Statens Udgifter. En saadan Samvirken er nødvendig, men man har ikke kunnet give Anvisning paa det samme Organ til Gennemførelse deraf som det, hvorved Samarbejdet indenfor en Del af Kommunerne finder Sted, nemlig Amsraadet, idet der her kan være Tale om Samarbejde saavel imellem By og Land som imellem Byerne indbyrdes og Landkommunerne indbyrdes. Lovforslaget bemyndiger derfor Indenrigsministeren til at indkalde Kommunalbestyrelserne til en Forhandling, naar en eller flere udtaler Ønsket derom, idet det bygger paa, at en saadan Forhandling vil føre til en Overenskomst.

Der er tilføjet en Bestemmelse om, at Ministeren bemyndiges til i Nødsfald at fastsætte Bestemmelser vedrørende Foranstaltningernes Gennemførelse. Det vilde nemlig kunne tænkes, at en eller anden Kommune indtog en saadan Stilling, at den paa Bekostning af de andre Kommuner kunde føre sit kommunale Liv igennem uden at bringe Ofre til Løsning af den fælles Opgave eller ved sin Holdning modvirke Foranstaltninger fra de andre Kommuner. Det er imidlertid givet, at hele Lovforslagets Karakter bygger paa det kommunale Selvstyres Initiativ og den frivillige Samvirken, og det maa derfor haabes, at denne Forholdsregel ikke skal være nødvendig. Jeg tror imidlertid, at Adgang maa findes dertil som en Nødhjælp.

Om Udgifterne til Foranstaltningerne foreslaas det, at Kommunerne ikke uden Indenrigsministerens Billigelse skal kunne anvende mere end 8 Kr. pr. Indbygger i Kommunen for Tidsrummet fra 1. November 1915 til 1. November 1916. Til dette Formaal foreslaas et Beløb, som, hvis alle Kommunerne anvender Loven fuldt ud, vil andrage 22 Mill. Kr. i alle Landets Kommuner. Statens Tilskud sættes saa til